

Ὁ Φίλιππος λαγὼν ὄρᾳ ἐν
τῷ ἀγρῷ καὶ βοᾷ· «Ἴθι δ',
Ἄργε, δίωκε.»

ἄπ-ειμι ↔ πάρ-ειμι

πάππος : πατήρ τοῦ πατρός /
τῆς μητρός

ὁ κύων
(ὦ κύον,
τὸν κύνα)

ἀνά + acc.

ὁ λαγὼς
(τὸν λαγών)

Ο ΛΥΚΟΣ (α)

Ἐν ᾧ δὲ ἄπεισιν ἢ τε Μυρρίνη καὶ ἡ 40
Μέλιττα, ὁ μὲν πάππος πονεῖ ἐν τῷ κήπῳ,
ὁ δὲ παῖς καὶ ὁ Ἄργος βαδίζουσι πρὸς τὸ
αὐλίον· ὁ Ἄργος κύων ἐστὶ μέγας τε καὶ
ἰσχυρὸς· τήν τε οἰκίαν φυλάττει καὶ τὰ
πρόβατα. Ἐν ᾧ δὲ βαδίζουσιν ὁ τε παῖς 45
καὶ ὁ κύων ἀνὰ τὴν ὁδόν, ὁ Φίλιππος
λαγὼν ὄρᾳ ἐν τῷ ἀγρῷ· λύει οὖν τὸν κύνα
καί, «Ἴθι δὴ, Ἄργε,» φησὶν· «δίωκε.»

φυλάττω *vigilar, guardar*

ὄράω *ver*

ἴθι δὴ! *¡venge!, ¡ve!*

δίωκω *perseguir*

Ὁ μὲν οὖν Ἄργος ὑλακτεῖ καὶ διώκει τὸν
 50 λαγών, ὁ δὲ λαγὼς φεύγει ἀνὰ τὸ ὄρος.
 Οὕτω δὲ ταχέως τρέχουσιν ὥστε δι' ὀλίγου
 οὐ δυνατόν ἐστιν ὁρᾶν οὔτε τὸν κύνα οὔτε
 τὸν λαγών.

Ὁ οὖν Φίλιππος σπεύδει μετὰ αὐτοὺς
 55 καὶ βοᾷ· «Ἐλθέ δεῦρο, Ἄργε· ἐπ' ἀνέλθε,
 ὦ κύον κατάρᾳτε.» Ἀλλ' ἔτι διώκει ὁ
 κύων. Τρέχει οὖν ὁ Φίλιππος εἰς ἄκρον
 τὸ ὄρος ἀλλ' οὐχ ὁρᾷ τὸν κύνα. Μέγα οὖν
 βοᾷ καὶ καλεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀκούει ὁ Ἄργος.
 60 Τέλος δὲ ἀθυμεῖ ὁ παῖς καὶ καταβαίνει
 ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ἐπεὶ δὲ προσχωρεῖ τῇ κήπῳ, ὁρᾷ αὐτὸν
 ὁ πάππος καί, «τί ποιεῖς, ὦ παῖ;» φησὶν·
 «πόθεν ἦκεις καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ Ἄργος;» Ὁ
 65 δὲ Φίλιππος· «Ἀπὸ τοῦ ἀυλίου ἦκω, ὦ
 πάππε· ὁ δὲ Ἄργος ἐστὶ πού ἐν τοῖς ὄρεσιν·

φεύγω *huir*

τρέχω *correr*

οὔτε... οὔτε... *ni... ni...*

ἀθυμέω *desanimarse*

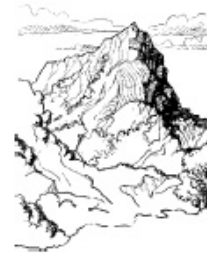
μέγα *fuertemente, mucho*

πόθεν *¿de dónde?*

ποῦ; *¿dónde?*

που *en algún sitio*

ὁ κύων ὑλακτεῖ· «βαύ, βαύ»

τὸ ὄρος
(τοῦ ὄρους,
τοῖς ὄρεσι)

ὁ Φίλιππος βοᾷ
βοάω (> βοῶ) < βοή

ἐπ-άν-ελθε! : δεῦρο αὐθις ἐλθέ!

A → B →

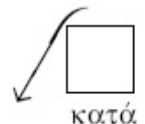
τὸ A μετὰ τὸ B ἐστὶν
μετά (+ *acc.*) = ὀπισθεν (+ *gen.*)

τρέχει : μάλα σπεύδει

ἄκρον τὸ ὄρος

κατα-βαίνω

Ὁ πάππος· «Ποῦ ἐστὶν;»

Ὁ Φίλιππος· «Ἐστὶ πού ἐν τοῖς
ὄρεσιν» (: «Ἀγνοῶ ποῦ ἐστὶν»)

Singular

I ὁρά-ω > ὁρῶ

II ὁρά-εις > ὁρᾷς

III ὁρά-ει > ὁρᾷ

Plural

I ὁρά-ομεν > ὁρῶμεν

II ὁρά-ετε > ὁρᾶτε

III ὁρά-ουσι(v) > ὁρῶσι(v)

inf. ὁρᾶν (< ὁρά-ειν)

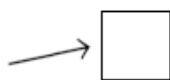
ῥάθυμος = ἄργός

ἡ βακτηρία

ἅμα (+ dat.)

Ὁ Ἄργος ὁρμᾷ ἐπὶ τὸν
λύκον.

ἐπὶ + acc.

Ὁ τε Φίλιππος καὶ ὁ πάππος
ψόφον ἀκούουσιν
ἀκούω + acc.

τὰ πρόβατα θόρυβον ποιεῖ

λαγὼν γὰρ διώκει.» Ὁ δὲ πάππος· «Ἴθι
δή, ὦ παῖ· διὰ τί οὐ ζητεῖς αὐτόν; Μὴ
οὕτω ῥάθυμος ἴσθι.» Ὁ δὲ Φίλιππος· «Οὐ
ῥάθυμός εἰμι, ὦ πάππε, οὐδὲ αἴτιος ἐγώ. 70
Μέγα γὰρ βοῶ καὶ καλῶ, ἀλλ'οὐκ
ἀκούει ὁ κύων.» Ὁ δὲ πάππος, «ἐλθέ δεῦρο,
ὦ παῖ,» φησὶν. Οὕτω λέγει καὶ τὴν
βακτηρίαν λαμβάνει καὶ σπεύδει ἅμα τῷ
παιδὶ ἀνὰ τὴν ὁδόν. 75

Ο ΛΥΚΟΣ (β)

Ἐπεὶ δὲ τῷ αὐλίῳ προσχωροῦσιν ὁ τε
Φίλιππος καὶ ὁ πάππος, πολὺν ψόφον
ἀκούουσιν· ὑλακτεῖ γὰρ ἀγρίως ὁ Ἄργος,
τὰ δὲ πρόβατα πολὺν θόρυβον ποιεῖ.

ζητέω *buscar*

ἅμα (+ dat.) *junto con*

ἀγρίως *ferozmente*

ψόφος *ruido*

θόρυβος *alboroto, estrépito*

80 Σπεύδουσιν οὖν βούλονται γὰρ γινώσ-
 κειν τί πάσχει τὰ πρόβατα. Πρῶτος οὖν
 πάρεστιν ὁ παῖς καὶ ἰδοῦ, ὁ μὲν Ἴαργος
 μένει πρὸς τῇ ὁδῷ καὶ ἀγρίως ὑλακτεῖ,
 καταβαίνει δὲ ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸ
 85 αὐλῖον λύκος μέγας. Ὁ μὲν οὖν Φίλιππος
 μέγα βοᾷ καὶ λίθους λαμβάνει καὶ βάλλει
 τὸν λύκον· ὁ δὲ Ἴαργος ὁρμᾷ ἐπ' αὐτὸν καὶ
 οὕτως ἀγρίως ἐμπίπτει ὥστε ἀναστρέφει
 ὁ λύκος καὶ ἀποφεύγει. Διώκει μὲν οὖν ὁ
 90 κύων, ὁ δὲ Φίλιππος σπεύδει μετὰ αὐτόν.

Ὁ δὲ πάππος ἤδη εἰς ἄκρον τὸ ὄρος
 ἤκει καὶ τὸν λύκον ὁρᾷ καὶ βοᾷ· «Ἐλθε
 δεῦρο, Φίλιππε· μὴ δίωκε ἀλλ' ἐπάνελθε.»
 Νῦν δὲ ὁ Ἴαργος τὸν λύκον ὁδᾶξ λαμβάνει
 95 καὶ κατέχει, ὁ δὲ Φίλιππος ἤδη πάρεστι
 καὶ τὴν μάχαιραν λαμβάνει καὶ τύπτει
 τὸν λύκον. Ὁ δὲ ἀσπαίρει καὶ καταπίπτει
 πρὸς τὴν γῆν.

γινώσκω ↔ ἀγνοέω

ὁ λύκος

ὁ Φίλιππος βάλλει τὸν λύκον

ἐμπίπτω < ἐν-πίπτω

ἀπο-φεύγω

ὁ Ἴαργος τὸν
 λύκον ὁδᾶξ
 λαμβάνει καὶ
 κατ-έχει

ἡ μάχαιρα

κατα-πίπτω

ὁ Φίλιππος
 τύπτει τὸν
 λύκον

βούλονται *quieren*

πάσχω *sufrir, padecer,*
pasarle algo a alguien

πρῶτος, πρώτη, πρῶτον
primero, -a

ὁρμάω *abalanzarse,*
precipitarse

ἐμπίπτω *caer sobre, atacar*

ἀναστρέφω *dar la vuelta*

ὁδᾶξ *con los dientes*

κατέχω *retener*

τύπτω *herir*

ἀσπαίρω *agitarse*

ὁ πάππος
τὸν λύκον
ὄρᾳ ἐπὶ τῇ γῇ
κείμενον

ἐπί (+ dat.)
τὸ A ἐπὶ τῷ B ἐστίν

ἡ Μέλιττα θαυμάζει

Ἐνταῦθα δὲ προσχωρεῖ ὁ πάππος καὶ
τὸν λύκον ὄρᾳ ἐπὶ τῇ γῇ κείμενον. 100
Θαυμάζει οὖν καί, «εὖ γε, ὦ παῖ,» φησὶν·
«μάλα ἀνδρείος εἶ. Μέγας γάρ ἐστιν ὁ
λύκος καὶ ἄγριος. Σὺ δέ, ὦ Ἄργε, ἀγαθὸς
εἶ κύων· εὖ γὰρ τὰ πρόβατα φυλάττεις.
Νῦν δέ, Φίλιππε, οἴκαδε σπεῦδε· ἡ γὰρ 105
μήτηρ δήπου ἐθέλει γινώσκειν ποῦ εἶ καὶ
τί πάσχεις.»

Ἐπεὶ δὲ τῇ οἰκίᾳ προσχωροῦσιν, τὴν
μητέρα ὀρώσιν. Ὁ μὲν οὖν πάππος
σπεύδει πρὸς αὐτὴν καὶ πάντα λέγει. Ἡ 110
δέ, «ἄρα ἀληθῆ λέγεις;» φησὶν. «Εὖ γε, ὦ
παῖ· μάλα ἀνδρείος εἶ. Ἀλλ' ἰδού,
προσχωρεῖ ἡ Μέλιττα ἀπὸ τῆς κρήνης.
Ἐλθὲ δεῦρο, ὦ Μέλιττα, καὶ ἄκουε· ὁ γὰρ
Φίλιππος λύκον ἀπέκτονεν.» Ὁ μὲν οὖν 115
πάππος πάντα αὖθις λέγει, ἡ δὲ Μέλιττα
μάλιστα θαυμάζει καὶ λέγει ὅτι καὶ ὁ
Ἄργος καὶ ὁ Φίλιππος μάλα ἀνδρεῖοί εἰσι
καὶ ἰσχυροί.

ἐνταῦθα *entonces, allí*
ἐνταῦθα δὴ
en ese preciso momento
κείμενον *caído, tumbado*
εὖ γε *¡muy bien!, ¡bravo!*
ἄγριος, -ᾱ, -ον *feroz, salvaje*

ἀγαθός -ή -όν *bueno*
θαυμάζω *asombrarse, admirarse*
δήπου *sin duda*
πάντα *todo*
ἀληθῆ *la verdad*
ἀπέκτονεν *ha matado*

120 Ἐπειτα δὲ ἡ μήτηρ, «νῦν δὲ ἐλθὲ δεῦρο,
 ὦ φίλε,» φησίν, «καὶ κάθιζε μεθ' ἡμῶν ὑπὸ
 τῷ δένδρῳ· μάλα γὰρ κάμνεις. Σὺ δέ,
 Μέλιττα, κάθιζε καὶ σύ. Ἀκούετε οὖν·
 ἐγὼ γὰρ βούλομαι καλὸν μῦθον ὑμῖν
 125 λέγειν.»

μεθ' = μετ' (ante ')

Ὁ μὲν οὖν πάππος καθεύδει — μάλα
 γὰρ κάμνει — οἱ δὲ παῖδες καθίζουσιν
 ὑπὸ τῷ δένδρῳ καὶ ἀκούουσιν· ἐπιθυμοῦσι
 γὰρ ἀκούειν τὸν μῦθον.

βούλομαι *quiero*

ἐπιθυμέω *desear, estar deseoso*

ὁ μῦθος *historia, cuento, mito*

ὑμῖν *a vosotros*